Ч. 178. Львів, вторник дня 10 (23.) серпня 1904. Річник VIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор.

За границею.
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Всенїмецкі галабурди в Опаві.

(X) Коли в цілій монархії день 18-го серпня, яко день цісарских уродин, був днем мира і межинародного супокою, всенїмці як раз вибрали сю нагоду, щоби виправити галабурду в Опаві задля рівнорядних кляс в семинариях учительских в Опаві і Цешині. Передовсім віднїс ся всенїмецкий союз до опавскої ради міскої, щоби в день 18. серпня здержала ся від усяких заяв льояльности, однакож рада міска ухвалила лише що-до краєвого правительства і державних орґанів здержати ся від обяв льояльности, а постановила вислати телеґраму прямо до цісаря.

Комітет приказав всім учасникам віча явити ся з відзнаками з дубового листя, блавату і красок німецкого цісарства. Окремою відозвою візвано всїх, кому на серци лежить збереженє німецкого характеру Шлеска, мущин і женщин, щоби 18. серпня явили ся »під трема когутами« на віче. Яко бесїдники виступали на вічу відомі посли державної ради Вольф і Шрайтер і бувший посол Тірк. Очивидно ухвалено грімкий протест проти засновин рівнорядних кляс яко середники до ославянщеня Шлеска, крім того конечність заведеня німецкого язика державного, а після віча відбули зібрані демонстрацийний обхід з окликами »проч з Туном« (президентом краєвим), при чім війшли в суперечність з поліциєю і жандармериєю. Замітно також, що Шенерер зложив почесне горожаньство міста Опави, позаяк бурмістр не хотів виконати єго приказу що-до демонстрациї проти цісарских уродин.

Инші німецкі сторонництва (вірноконституцийники і консерватисти) усунули ся від участи в тих всенїмецких галабурдах, а в Інсбруку і в Цель над Цілєрою ухвалено на зборах християньских социялів заяву, що якнебудь они готові удержувати єдність з усїма німецкими сторонництвами в державній раді і постояти за німецку справу, одначе не возьмуть участи в обструкцийних змаганях з нагоди рівнорядних кляс на Шлеску, позаяк уважають такий повід до обструкциї занадто маловажним в порівнаню з наслїдками, які могла би мати обструкция для Нїмців.

Таким способом та вельми осоружна демонстрация всенїмецка, вимірена також проти Корони, скінчила ся хвилевою галабурдою, що мала мету відсьвіжити зблїдлу вже популярність всенїмецкого розбитого табору. Імовірно на всім тім ціла справа закінчить ся, а подасть ще хиба при відкритю сесиї державної ради материял до безхосенних інтерпеляций або наглих внесень, одначе поважнїйших наслїдків не буде мати. Всеж таки цікаво, що правительство мало вволити домаганю шлеского видїлу краєвого і відослати справу рівнорядних кляс до осуду раді шк. кр. опавскій. Питанє тепер, яке становище супроти того займуть Чехи і Поляки, яке становище займе міністевство, наколиб німецка на скрізь шлеска рада шк. кр. заявила ся проти відкритя сих кляс.

Зазначити також годить ся, що ческе населенє на Шлеску не лише здержало ся від усяких протидемонстраций, але також горячими обявами льояльности обійшло день 18. серпня.

Наші бурси.

(*Надіслана статя*).

(Конець).

Можна в тах містах, де нема осібних бурс селяньских, мати скомбіновані бурси за заплатою і на власнім харчи, але при такій комбінациї, наколи заряд не має підмоги, мусить вести два столи. Бурса, яка-б она не була, дбати мусить о здорове поміщенє вихованків, о простий, але здорово і смачно приладжений харч та в такій скількости, аби молодїж, що росте і розвиваєсь, не була голодна і не карловатіла, а в зимі аби було єї тепло.

Аби все то виповнити, треба мати відповідну заплату і в час, або запевнену поміч і то постійну, а залежить се від околиці, місця, тож не можна з гори сказати, що бурси ті а ті є за дорогі, що не повинні брати більше як 13 К від ученика і проче. Оголошуванє таких заяв, що наші бурси за дорогі, що за богато кажуть платити, що найбільше повинно брати ся 13 чи 14 К від ученика, шкодить лише добрій справі, бо підкопуєсь віру в заряди бурс, а що найменше в сумлїнність.

Се спонукало мене до сеї заяви, що одною міркою не можна всего мірити і після одного шабльону все строїти.

Улекшеня, поміч є у нас конечностию, продумаймо і радьмо як можемо, але уважаймо, що надзір і веденє молодежи є першою річию. Так звані селяньскі бурси суть під нинїшну пору на часї і можуть віддати услуги, але при них треба поорґанїзувати педаґоґічні надзори з людий зрілих, досьвідчених, аби они не давали лишень прокормленє, але і вихованє. На становиска такі надають ся найлучше емеритовані учителї, котрих знаєсь, а котрі поведенєм своїм дають поруку доброго веденя. Не досить є дати надзір і прокормленє, треба ще подумати о занятю сеї молодежи в вільних днях або в вільнім часї. Годї вимагати від старших дїтий, аби в школї і дома сидїли при столї і над книжкою. Не дамо ми їм забави і занятя пожиточного, то они самі собі найдуть, але таке, з якого ми не дуже будемо вдоволені. Орґанїзация забав по наших бурсах є слаба, або жадна, а є се важна сторона вихованя. Нераз при бурсах є городи, але управляєсь там лишень ярину і цьвіти, молодежи вільно або і не вільно ходити по стежках. Слабою стороною у нас взагалї, а у Русинів специяльно, що не уміють ся бавити. Нема танцю або карт, нема і забави. Кількож є гарних забав на сьвіжім воздусї, що не тілько розвивають зручність, виробляють меткість та певність рухів і причиняють ся до розвою фізичного, а як мало ми їх знаємо. Мало знаємо, бо нас так виховано, а тепер бачимо, що потреба доповненя, тож і при бурсах, де містить ся більше число учеників, не забуваймо про введенє забав, а усунуть они куренє тютюну і другі заказані забави скорше, чим закази і полишенє їх без занятя в вільнім часї.

При всім не забуваймо, що маємо до дїла з молодежию, котру треба виховувати, маєсь учити, розвивати сили ума і виробляти волю до доброго або характер і на кождім кроцї охороняти єї від хиб та склонностий, котрим молодїж так легко підпадає. Крім бурс ми маємо звернути увагу і на молодїж нашу, приміщену по станциях, на єї поведенє, бож се дїти наші, на котрих нарід кладе надії. Звернене уваги не полягає однак на денунциациї, на вишукуваню хиб, бож се молодїж, она недозріла, блудити може, але треба єї повести, треба нераз при стрічі в невідповіднім для неї місци поучити, по батьківски поступити, а коли она побачить, що старша суспільність глядить на ню, не зробить вправдї ужитку, але не пропустить вини, то і молодїж такої суспільности не поважить ся на неодин такий поступок, який нераз при браку надзору безкарно уходить.

Японьско-росийска війна.

Баламутні вісти.

В теперішній війнї воюють властиво не дві, а три сторони: Росияни, Японцї і — дневникарі. А сї послїдні є найзавзятїйші і найнебезпечнїйші для тих, що хотїли би мати правдивий образ відгриваючих ся подій на боєвищи. Заняти кріпость, відбути кількадесятьмилевий марш з цїлим корпусом в однім дни, або тілько »для змиленя неприятеля«, умертвити тисячі і десятки тисяч нелюбої їм держави і т. д. — є се для тих панів найлекшим дїлом одної хвилї. І так вчера знов товстими буквами можна було читати про занятє Порт-Артура, яке показало ся відтак тілько біржевим маневром. Daily Mail доносить з поля битви, що Куроки загрожує відворотови Куропаткина в половинї дороги між Ляояном а Мукденом, а Росияни цофають ся неправильно, тілько прямо утїкають без порядку. Навіть задну сторожу росийскої армії мали відтяти Японцї. Корпуси Оку і Нодзу обходять росийскі крила, а цофненє до Гайчену було виконане тілько на позір для збаламученя неприятеля. Коли зважити, що Куропаткин зумів виконати справдї трудний та небезпечний відворот аж з Дашічао до Ляояну, мимо так само загрожуючих єму трех японьских армій і догідної пори, то такі обхідні марші Японцїв підчас слот та повений, які тепер панують в Манджуриї, видають ся вже льоґічно неможливими. — З Чіфу наспіла нинї в формі поголоски реальнїйша вже вість, що Японцям удало ся здобути форт 25., віддалений вже тілько на милю від »Золотої Гори«. Також бачено з джонки, як 5 японьских воєнних кораблїв гонило за двома росийскими.

Офіцияльні донесеня.

Ґенерал Стесель телеґрафує до царя під датою 16. с. м.: Вчера Японцї заатакували горб Уґлювая від сторони заливу Людвіки. Всї їх атаки відперто, а Уґлювая і сусїдні горби остали в наших руках. Страти неприятеля великі. Відзначили ся в сорбі ґен. Кондратенко, полковник Ірніов, полковник Йольсен, капітан артилєриї Андреєв і командант віддїлу стрільцїв. Нинї рано перед нашими передними сторожами явив ся японьский парляментар, майор Яноки з пи-

сьмом, підписаним ґенералом Нодзу і адміралом Того, а взиваючим до здачи. Розуміє ся, сему жаданю відмовлено. Не улягає сумнївови супроти знаменитої постави наших військ, що они будуть бороти ся з цїлим геройством. — Цар зарядив окремим указом покликанє резервістів в 47 округах слїдуючих ґуберній: Полтава, Твер, Курск, Самара, Саратов, Астрахан, Уфа, Симбірск, Перма, Петербург, Новгород, Псков, Інфлянти, Естонія, Арханґельск і Олонець. Окрім сего покликано деякі катеґориї резервістів з двох округів слїдуючих ґуберній: Полтава, Харків, Київ, Поділє, Чернигів і 7 округів ґуберній тверскої і новгородскої. Дальше цар наказав покликати всїх резервових офіцирів з цїлої держави. — З Петербурга доносять, що кружляк »Новик« з розбитої порт-артурскої ескадри прибув до пристани Корсаковск на острові Сахалїнї. За »Новиком« поплили японьскі кружляки »Шітазе« і »Кусіма« і збомбардували єго. Сю вість потверджують також з Токіо. — Росийска телеґрафічна аґенция доносить з Чіфу на підставі одержаних там відомостий, що Японцї дня 19. і 20. поновили штурм на Порт-Артура, але з великими стратами відкинено їх. В штурмі брали участь віддїли японьскої ґвардиї. Рівночасно японьскі кораблї обстрілювали пристань і місто, однак без очивидного висліду, бо їх ґранати не зробили жадної шкоди. В послїдних днях Японцї звернули цїлу свою увагу на Порт-Артур і наслїдком сего занедбали Ляоян.

Пановане на Східних водах.

Послїдним сиґналом убитого адмірала Вітгефта на »Царевичу« було: »Памятайте на розказ царя, не вертайте до Порт-Артура«. Мимо того, показує ся, що кілька кораблїв з розбитої ескадри вернуло до пристани і тим самим крайне погіршило своє положенє. Бо для них тепер не остає иншого виходу, як знов перебивати ся через японьску бльокаду на неминучу загибель, щоби тілько дорого продати себе завданєм як найбільших страт неприятелеви. — Невиясненим остає ще і доси, чому росийска ескадра вибрала ся була раненько з пристани, так що вже о год. 9 рано була вже поза пристанею (а сам виїзд ескадри по одному корабли тревав 3—4 години). Бути може, що колиб були зачали виїздити пополудни, так щоби до вечера виїхали поза области, загороджені мінами і під ослоною ночи старали ся були перебити ся через неприятеля, то були би менше утерпіли. Чому стало ся инакше — се загадка пок. Вітгефта, чи адміралїциї. Тепер Японцї справдї осягнули повне пановане на мори, а оно тим небезпечнїйше для противника, що до прибутя балтийскої ескадри Японцї в своїх численних доках можуть тепер спокійно направляти всї ушкодженя своїх кораблїв і станути відтак знов в повній боєвій готовости. Вправдї те, що речинець виїзду балтийскої фльоти не є звісний, єще не пересуджує нїчо про єї виїзд, бо таких річий не подає ся наперед до відомости, а противно окружує ся як найбільшою тайною, однак є правдоподібним, що коли в перших початках вересня она не виїде, то вже зовсїм не поїде сего року, бо тодї вже застала би Порт-Артур може здобутий, а Владивосток замерзлий, отже не мала би жадного захисту для набираня угля, провіянту і переведеня реперацій. Впрочім кольпортують також поголоску, що Росия взагалї не вишле балтийскої фльоти на східні води, бо не може так обезсилювати себе на балтийскім мори, а ограничить ся в борбі з Японією на сухопутні операциї.

Фінанси Японії.

Ґраф Акума в бесїдї з сотрудником одної токійскої ґазети висказав слїдуючі слова про фінансове положенє Японії: Ми не можемо передвидїти, скілько гроший буде потрібно до остаточного покінченя війни. Можливо, що війна продовжить ся єще дуже довго і нам прийде ся покликати всї резерви а сформовати нові військові корпуси. В такім случаю воєнні розходи збільшать ся на 2 мілїони рубл. на день, а буджет на слїдуючий рік в прирівнаню з нинїшним збільшить ся на 600—700 мілїонів. Чи наш народ буде в силї справити ся з тим великим тягаром, — хто може се знати. Коли заведемо новий, дуже високий податок, коли застановимо всї публичні роботи, і зменшимо до крайних границь всї инші розходи, то збережемо що найбільше яких може 100 мілїонів, решта 500—600 мілїонів прийде ся роздобути способом заграничних позичок. Але питанє, чи удасть ся нам найти їх і за цїну яких нових жертв. Наші фінанси в перших роках по війні будуть вельми оплакані, прийде ся будувати нову фльоту, старати ся о нові гармати. Нема що манити себе, що побіда нашого оружя заставить всї инші нациї відносити ся до нас з більшою осторожностию і збільшити свої ескадри на східно-азийских водах. В наслїдок сего прийде ся нам понести величезні видатки на удосконаленє армії і фльоти, а надто перед нами також кольосальні розходи в Кореї. Словом, війна, навіть побідоносна, не принесе поки-що нїчого, кромі більшого задовженя, величезних розходів і поважних внутрішних трудностий. Однак відвороту нема. Жереб кинений і начате дїло треба довести до кінця«. — Те саме mutatis mutandis можна приложити і до Росиї, а вийдуть на нїй добре, як tertius gaudet, тілько богаті і промислові держави, які будуть достарчати молохови війни гроший на позички і воєнних материялів... за позичені гроші!

Новинки.

— **Календар.** Ві вторник: руско-кат. Лаврентия муч.; рим.-кат. Филипа еп. — В середу: руско-кат. Евпла, Клявдиї; рим.-кат. Вартоломея.

— **Президент мінїстрів др. Кербер**, в часї своєї подорожи по Галичинї і Буковинї, буде удїляти авдиєнций в Кракові дня 27 і 28. с. м., першого дня яко управитель мінїстерства внутрішних справ, а другого дня яко управитель мінїстерства судівництва. Дня 31. с. м. др. Кербер буде удїляти авдиєнций в намісництві у Львові яко управитель мінїстерства внутрішних справ. Початок авдиєнций о пів до 11. год. рано. Того самого дня від год. пів до 9. рано буде др. Кербер удїляти авдиєнций яко мінїстер судівництва в палатї справедливости при ул. Баторого. Ті, що хочуть бути на авдиєнциї, мають зголосити ся в дотичних бюрах президияльних найпізнїйше в передодень авдиєнций. — Президент мінїстрів др. Кербер приїде до Черновець дня 3. вересня рано і замешкає в будинку краєвого правительства. В Чернівцях перебуде один день. Від 10. до 12. год. буде приймати начальників властий і представителїв стоваришень. О 12. год. в полудне др. Кербер звидить будинок краєвого суду, де представлять ся єму судові урядники. Опісля огляне на площи Елисавети нову палату справедливости. О 2. год. пополудни відбуде ся обід у президента краю. По обідї др. Кербер буде оглядати місто. Вечером того дня о 9. год. митрополит Репта дасть принятє в честь д ра Кербера. Дня 4. вересня рано др. Кербер виїде з Черновець.

— **Висший Інститут музичний.** Концесіонована ц. к. намісництвом, руска консерватория для науки теориї музики, інструментів і співу під управою »Союза співацких і музичних товариств« у Львові зачинає з днем 1. н. с. вересня с. р. вписи на рік шкільний 1904/5. Інститут принимає учеників і учениці на науку теориї і історії музики (дир. Вахнянин), гармонії і котрапункту (проф. Ґалль), співу сольового (проф. Ясеницка), фортепяна (проф. Криницка, Ясеницка, Шухевичівна, Прокешівна), скрипки і віолї (проф. Бережницкий), віольончелї і контрабаса (проф. Арнольд Вольфсталь). Коли зголосить ся достаточне число учеників, будуть відкриті також курси гри на фісгармонії і інструментах дутих (флет, клярнет, обое, вальторня, трубка). Вписи будуть відбувати ся в новім льокали шкільнім при ул. Вірменьскій ч. 2. I. пов. Оплата шкільна виносить від 75 до 200 К річно (залежно від курсу, на котрий ученик записує ся); вписове одноразово 4 К. Ученики, що в попереднім роцї шкільнім були записані до Інститута, мають предложити сьвідоцтво з попередного року і не платять вписового. Близші інформациї і приписи шкільні подає »Устав шкільний« Інститута, по котрий можна зголошувати ся до секретаря Інститута, п. М. Волошина (»Руска Бесїда« Ринок ч. 10) а від 1. вересня в канцеляриї Інститута.

— **Пожарний „Сокіл“ в Кривенькім** тому два тижнї обходив сьвяточно свої перші загальні збори. В гусятиньскім повітї се не перше сьвято. За старанєм о. Матковского з Босир Гусятиньщина вкриває ся густо »Соколами«, а де котрий »Сокіл« в околици потребує помочи і поради, там все о. М. радо спішить. На сей день прибули Соколи з Босир під проводом о. Матковского і з Товстенького під проводом дг. Голубовича; всїх гостий-Соколів було до 60. По кількох промовах вписало ся около 70 членів, переважно парубків від 18—24. року житя, які одушевили ся гарною

Денис Угнівець.

Дїточі сни.

(Конець).

— А що то таке місяць, — допитувала цїкава дївчинка, дивлячись своїми великими, синїми вочима, в котрих топив ся лагідний луч місячний і надавав їм якоїсь таємничої принадичару та глубокого розуму...

Я дивив ся на сї очи і мовчав. Їх глубінь тягнула мене до себе...

— Який він великий той місяць... чому він такий червоний?...

— Е... що ти знаєш, Маню, — сентенціонально перебив єї Дзюньо. — Ти вже забула, як мамця розказували, що на місяци Каїн забив Авля.

Довго випитувала дївчинка няньки. Показувала на тім мертвім, небеснім камени золоті замки, стоголових смоків, заклятих царевичів. Буйна дитяча фантазия творила найдивачнїйші образи, буяла рибонькою в сїм срібнім морі фосфоричного, блїдого сьвітла. А місяць сьвітив, котив ся повагом розстелюючи ясну, уткану з срібного проміня-волокна плахту і покривав нею поля, ниви, сїножати, гори та кучеряві верби.

Я мовчки споглядав на ясне, погідне лице лисого дїдугана. Він своєю красою одурював мене. Який він гарний старий дїдусь. Котивсь собі по блїдих хмарках кудлатих. Сховав ся за дерево. Молодїв, біг за нами, здогоняв нас, нїби грав ся з нами в перегони.

Лепетливе щебетанє Манї і Дзюня зливало ся з глухим гуркотом колїс в якусь тиху пісню а потім стихало уколисане рівним темпом бігу коний.

Мої товариші дрімали.

З урваним щебетом їх сріблистих голочочків здавалось і моя веселість уривала ся. Моя головка роїла ся думками. Як я підросту і буду великим, тато куплять менї юхтові чоботи, а втогдї я піду на місяць і возьму Маню з собою... а навіть Дзюня. Так... і його... його... Там мусить бути всьо по панськи...

Візок котив ся по дрібній ріни потока. Лїс далеко позістав за нами. Вечірний — вогкий холодок віяв на мене. Я тряс ся від холоду і дзенькотав зубами. А місяць щораз меншав і біг за нами. От вже і над банею церкви. Маня і Дзюньо спали добре. Нянька мовчки гладила кучері дївчинки.

Я скулив ся і дивив ся на небо. Я би так хотїв до неба. Мій малий мізок виснував цїлі сїти мрій та обмотував ними своє житє. В небі мусить бути красше як в Дзюня. З певностию там і черевики і кабатики найкрасші.

Занятий оттакими мислями — я не спостеріг, як бричка пристанула перед ґанком пана інжінера. Нянька на руках внесла Маню і Дзюня зовсїм сплячих до покоїв.

Я стерплими ногами побіг до нашої хатини. В воротах ждала на мене Олена.

— А ти, малий драбе, а ти де волочиш ся?.. Ми гадали, що тебе вовки зїли — і вхопила мене на руки і так щиро... щиро поцїлувала.

Бідна, щира моя Олена... Яка вона добра була.

В хатї вже всї спали. Мама трохи покартали, учувши мій голос в хатинї, а потім прикликали до себе і притиснули до своїх грудий, складаючи материньский, горячий поцїлунок на моїй головцї. Для мене лишили вечеру — але я вже не хотїв їсти.

Я говорив на голос молитву за Оленою. На »сьвятий Воже«, язик менї плентав ся а на »Владико прости безаконія наша« я полетїв до неба, бавив ся з місяцем. Потім прийшли Маня і Дзюньо. Ми мали гарні маленькі чоботи і білі конї... Я став царевичем — а Маня перевязала менї через рамена широку, синю ленту...

Сни мої... сни золотії, коби ви тепер приснили ся...

Краків 1903.

і сьмілою поставою Соколів з Босир і Товстенького і забажали самі війти до великої родини сокільскої, оживленої сьвіжим духом відродженя тілесного, а заразом і духового, по гадці девіза »в здоровім тілї, здоровий дух«. Вибрано: головою Антона Мандзука, начальника громади; начальником стягу Данила Пилипа с. Ін.; містоначальником Ілька Третяка; а виділовими Івана Остапчука, Дмитра Николаєвича і Івана Недостойного. При нагоді зборів скинули ся Соколи по кілька сотиків на дім львівского »Сокола«, бо всї бажають мати чим скорше видимий осередок і другий »Народний Дім« сокільский, який би вязав в одно всї нитки від своїх філїй. Такі злети Соколів, сходини сусїдів з нагоди сокільского сьвята мають велике значінє, бо люди незнані собі знакомлять ся, обмінюють гадки, їх лучить вже ідея сокільска, а через те валить ся китайский мур між селами. »Соколи« з другого села не будуть вже зайдами, заволоками, як давнїйше, але другами, побратимами, членами великої сокільскої родини, які приходять в гості не з підступом, але з серцем, з гараздом. Від села до села загомонить пісня сокільска, відтак через всї повіти і весь наш край, а буде всюда гаразд. — *Сокіл.*

— **Товариство „Союз співацких і музичних товариств у Львові“** подає отсим до відомости рускої публики, що з днем 1. падолиста н. ст. с. р. розпочинає видавати »Музичний Вістник«, місячник посьвячений музиці і штуці. Видавництво се буде містити: а) місячні перегляди руху музичного в краю і заграницею; б) біоґрафічні начерки; в) фахові музичні розправи, г) рецензиї нових музикалїй як і концертів продукций музичних і вистав театральних; д) новинки і персоналїя; е) анонси музичні. Від часу до часу буде до поодиноких чисел долучений додаток музичний зложений з творів наших і чужих композиторів на спів, фортепян, або скрипку. Рівнож буде видавництво поміщувати репродукциї портретів і автоґрафів наших і чужих музиків і артистів. Редакцийний комітет запрошує отсим всїх наших музиків і артистів до співробітництва і просить о скоре присиланє дописий і статий на руки о. Вол. Садовского в Перемишли (ул. Владиче ч 17. Пожадані передовсїм є біоґрафії, фотоґрафії, автоґрафи померших вже музиків артистів і композиторів яко материяли до історії руско-українськоі музики, котрих збиранє і публікация буде одною з головних задач »Музичного Вістника«. Наших артистів просимо о пересиланє коротких автобіоґрафій з долученєм рецензий і фотоґрафій; управи товариств боянських, хорів міщаньских і селяньских, руских шкіл музичних і т. д., просимо присилати короткі начерки дотеперішної діяльности, річні справозданя, проґрами концертів і взагалї всї вісти які в нашім артистичнім житю мають значінє. Руских композиторів і рускі видавництва музичні запрошуємо до періодичного присиланя поновиданих музикалїй в цїли їх зрецензованя. Близші услівя пренумерати і цїни анонсів будуть в коротцї по підписаню контракту з друкарнею подані. На жаданє висилає ся перше число оказове як рівнож уділяє ся інформаций в справі анонсів. Всякі зголошеня в тім напрямі, принимає і уділяє інформациї секретар »Союза« п. п. О. Бережницкий (Львів, ул. Длуґоша 33.) — *Комітет редакцийний.*

— **Нарада в справі станового орґану руского учительства „Промінь“** відбуде ся в недїлю дня 4. вересня 1904. точно о год. пів до 11. передполуднем в Чернівцях в сали »Народного Дому« (ул. Петровича ч. 2.), на котру всїх дотеперішних членів видавничого комітету »Проміня«, членів екзекутивного комітету першого руского учительского віча, як також відпоручників »Руского Товариства педаґоґічного« і »Рускої Школи« і їх філїй уклінно запрашаємо. Відповідно до ухвал, які запали на першім вічу руского учительства, має ся на сїй нарадї вибрати редакцийний комітет з Галичан і Буковинців і обговорити справи і спосіб дальшого веденя редакциї »Проміня«. З огляду, що сї справи є для руского учительства обох країв незвичайно важні, просимо о як найчисленнїйшу участь. — *Редакция „Проміня“* в Вашківцях н. Ч.

— **З Турки** доносять: Зібрані Русини міста Турки під проводом о. декана Прухницкого дня 1. липня с. р. постановили заложити селяньску бурсу з днем 1. вересня 1904 і вибрали з помежи себе комітет зложений з 5 членів, котрий мав уложити статути і предложити як найскорше до одобреня загальним зборам. Комітет статут виготовив. В цїли одобреня сего статута і заняття курси запрошує комітет всїх добромислячих на загальні збори, котрі відбудуть ся дня 31. серпня 1904 о 3. год. пополудни в сали ради повітової в Турцї.

— **В конкурсї на пляни фасади і розкладу намірено̂ї будови дому „Днїстра“** постановила Дирекция Товариства обезпечень »Днїстер« по вислуханю запрошених знатоків і згідно з їх внеском признати конкурсову премію 250 К. проєктови означеному »мотто 11«, а окрім того нагороду за проєкт фасади по 200 К проєктам означеним »мотто 11«, »три марки фонду народного« і »для народа«. По відкритю запечатаної коверти показало ся, що автором нагородженого проєкту »мотто 11« є п. Альфред Захарієвич, архітект у Львові. — Дирекция просить Вп. Авторів инших проєктів, щоби зволили подати писемно свою заяву, що-до принятя повисших нагород або відобраня своїх праць.

— **Віддїл товариства правної охорони податковцїв** для судових округів станиславівского, коломийского і бережаньского заложено в Станиславові. Предсїдателем віддїлу вибрано властителя дібр М. Ярошиньского, а єго заступниками судового радника К. Проскурницкого і цїсарского радника Е. Рауха.

— **В краєвій гончарскій школї** в Коломиї розпочинає ся шкільний рік з днем 1. вересня с. р. Услівя принятя: 1) Укінчений 13-ий рік житя і фізичне уздібненє до ремісничого званя. 2) Укінчена народна школа з добрим поступом. Поданя заосмотрені в метрику і послїдне сьвідоцтво шкільне треба адресувати до дирекциї школи. При школї находить ся інтернат, в котрім цїле удержанє коштує 16 К місячно. Убогі ученики, що поводять ся взірцево і роблять добрі поступи, можуть бути в цїлости або в части увільнені від повисшої оплати. Ученик, що старає ся о принятє до інтернату, має се зазначити в поданю і заявити, чи і кілько може оплачувати за удержанє. Принятий до інтернату має постарати ся о власну постїль.

— **Військові вправи**, які мали відбути ся межи Равою рускою а Жовквою, відкликано вчера з причини посухи і браку води. Львівский корпус почне в четвер звичайні вправи в бригадах і дивізия коло Львова.

— **Пожари**. В Коцурові, бобрецкого повіта, згоріли три господарства. — В Войнилові знищив огонь 35 будинків господарских. Шкода виносить до 20.000 К. — В Баранчицях коло Самбора згоріло 20 селяньскких загород. — В Калинові, самбірского повіта, згоріло кілька будинків зі збіжем. — В Берестянах, того самого повіта, згоріли 4 господарства.

— **Помилувані гузари**. В роковини своїх уродин цїсар дарував решту кари 21 гузарам, які сидїли в військовій вязници у Львові за бунт проти задержаня їх у війску понад три лїта служби.

— **Перенесеня**. Намісник переніс повітових комісарів: Кароля Мґлея з Борщева до Сокаля, Володислава ґр. Стадницкого з Тарнова до Стрия, Болеслава Буржиньского з Сокаля до Товмача і Жигм. Жукотиньского з Товмача до Тарнова; концепіста намісництва д-ра Тад. Жебрацкого зі Львова до Ярослава, а концептових практикантів намісництва: Марияна Боровского зі Львова до Лиманової і Едмунда Презенткевича зі Львова до Ланьцута.

— **Довгі патли**. »Нова Січ« робить влучну замітку що-до ношеня короткого волося нашими селянами в деяких околицях. Там читаємо між иншим: Найбільше разить ношенє довгого волося у мущин — длятого нинї хочу о сїй справі написати. Ми до того привикли і нам здає ся, що так мусить бути. Декотрі навіть гадають, що руский хлоп, якби не носив довгого волося, то перестав би бути Русином. А то нинї вже лише дикі народи, як Індияни, носять довге волосє. Сьвіт цивілїзований носить коротке волосє, бо то з кождого згляду є добре. Довге волосє є до краси жінцї. Мущинї оно не лицює. А хоть і було би декому до лиця, то зовсїм непрактично. Уважайте, селяни, як то ви намастите волосє смалцем, то ковнїр від сорочки за один день стане як каглянка; ляжете на постїль, то замастите пішевку, що годї відопрати, а ще як хто купить смердячого смалцю, то і єму самому не мило зносити той смердячий запах, а для другого є то прямо відражаючим. А як то гірко з довгим волосєм в дорозї або при роботї. Довге волосє треба раз-на-раз причісувати. Не розчешеш, то виглядаєш як опуд, як страхопуд в просї. А тепер в жнива, чи не дізнає ся прикрости через довге волосє? Оно причиняє ся, що більший піт виступає і не мож єго навіть обтерти, бо волосє не дає. Та і зі згляду на здоровлє добре є носити коротке волосє. Хто носить коротке волосє, того голова рідко коли болить, не творять ся струпи і не множить ся всякого рода гидь. — Тут скажуть селяни: »Стриженє волося коштує гроші, а ту нема!« Що таке богато коштує? Що найбільше 80 с на рік. Коли ви носите довге волосє, то мусите мастити, а смалець винесе через рік богато більше. Сю раду, стричи волосє на коротко, повинні всї наші селяни приняти з найбільшою охотою. Всї мущини до одного повинні стричи волосє на коротко. Наші товариства, як читальнї, »Січи« і т. д. не повинні приймати в члени того, котрий не обстриже собі кучми. А в кождім селї найде ся такий, що ту штуку потрафить. А як би і пішов хто на короткий час на практику до якого фризиєра до міста, то що великого? Він буде мати промисл в руках а люди вигоду. Впрочім тепер є машинки до стриженя. Они не дорогі. Де більше мущин є в хатї, то така машинка оплатить ся до року.

— **В справі записів до I кл. ґімн. на Буковинї** пише »Буковина«: На численні запитаня із Галичини в справі вписів до буковиньских ґімназий подаємо до відомости, що із за віку учеників не робить ся тут нїяких перепон при приниманю учеників до 1. кл. ґімназияльної, бо границя віку, до якої можна принимати учеників, не є обмежена нїяким законом.

— **Пес в росийскій армії**. В Росиї кожда компанїя піхоти має 4 пси. В полку є 64 псів. Тих псів уживають не лиш до вислїдженя ворога, до присиланя рапортів, але они вишукують також ранених. Часом алярмують фалшиво ворога, а то в сей спосіб, що псови на хребтї уміщують прилад з 5 ладунками, до котрих причіплений є льонт. Той льонт запалюють і пускають, а коли пес зближає ся до передних сторожий неприятеля, ладунки експльодують, а неприятель гадає, що то віддїл війска.

— **Про убийників Плєвого** доносять з Петербурга, що замаху доконав Сасанов, бувший студент московского унїверзитету. Єго батько був торговельником дерева в саратівскій ґубернії. Полїция вислїдила також, що до заговору на житє мін. Плєвого належав арештований Сікорский. Чи жид Бравнштайн брав також участь в замаху, сего на певно ще не стверджено. Слїдство ще не покінчене.

— **Дослїди над недугою рака**. Недавно відбули ся в Льондонї в Мальбери-Гоус, в палатї князя Валїї, під єго-ж проводом річні збори комісиї, що отворена для дослїдів над раком. Sir William Church відчитав річне справозданє, де зазначив поступи тих дослїдів в послїдних часах, які виказали такі результати: Рак панує так в цивілїзованих, як і нецивілїзованих верствах суспільства; лучає ся так у людий, як і в зьвірят, навіть у морских риб і проявляє ся у всїх розмірно в тім самім віку. Рак не є заразливий і не переносить ся анї з людий на зьвірята, анї на відворот; причиною недуги не є галапас. Дотепер не пересьвідчили ся ще, щоби рад ужитий проти рака, мав який небудь цїлющий вплив.

— **Жнива злочинцїв**. На сьвітову виставу в Ст. Люї в північній Америцї приїздять не лише такі, що бажають оглянути виставу, але також і найбільші міжнародні злочинцї, аби красти і розбивати. Місцеві дневники нотують щодень таємничі убийства, грабіжи і ріжні пригоди та напасти. Ватаги злодїїв на виставі в Ст. Люї мають бути дуже зручно зорґанїзовані. Щасливий той, кого не обікрали на виставі і той, що з рук злодїїв вийшов з житєм, а втратив лише гроші. Навіть в готелях чоловік непевний житя, бо готелева служба звичайно в змові з опришками. Найбезпечнїйше ще можна звидїти виставу в Ст. Люї в той спосіб, що прилучує ся до »армії спасеня«, яка що дня сьпіваючи перетягає через цїлу виставу.

— **Дикі звірята**. В роцї 1903 убито в Індиях 199 тигрів, котрі пожерли 199 людий. Найбільше небезпечні були 4 тигри, але тих не убито доси, мимо того, що правительство жертвувало 100 дол. нагороди за кождого. В однім окрузї пожер один тигр 48 людий. В середних Індиях заїли пантери 180 людий, а вовки 50 людий. Льви суть менше небезпечні.

— **Рибяча отруя**. Орґан мінїстерства рільництва в Петербурзї помістив ряд цїкавих відомостий про рибячу отрую, винятих з працї лїкаря М. І. Аристамова з ґубернії астраханьскої. Др. Аристамов працю свою над дослїдами рибячої отруї почав ще в роцї 1890 і провадив єї аж до своєї смерти в р. 1901. Довголїтні дослїди увінчали ся відкритєм мікроба рибячої отруї, котрий не має нїчого спільного з отроєнєм, яке спричинює спожитє надгнилої риби і викликує зовсїм инші прояви хороби. Спожитє надгнилої риби, що часто лучає ся в Астрахани, не викликує отроєня, а радше лише болї жолудкові в протягу 2 до 3 годин по спожитю, противно спожитє риби, що має в мясї отрую, мимо зовсїм здорового вигляду сего мяса, спричинює болї ледви в 12 годин по спожитю і кінчить ся звичайно смертю в 2 до 4 днї по затроєню. Дослїди більше як в сто случаях сего затроєня довели до відкритя двох родів сего мікроба: один з лосося, другий з сивруги. Мікроби тоті находять ся рівнож в людских трупах, померших з затроєня, як і в рибах, що приводять затроєнє. В мясї риби надгнилої найти можна найріжнороднїйші мікроби — в рибі їдовитій находить ся один їх рід, типовий, відкритий власне д-ром Аристамовом.

— **Лїнч в Америцї**. Товпа народу не довго надумувала ся, як має покарати Неґра, що вдер ся до спальнї п. Джанстон, жени поважаного горожанина міста Гавстон, Місс. П. Джанстон спала з дїтьми в своїм покою. Муж єї десь був поїхав. Нагло почула тріск коло вікна і побачила перед собою Неґра. Хотїла кричати, але Неґр загрозив їй смертю. Відважна жінка не втратила однак притомности і в мить вхопила за револьвер, котрий був укритий під подушкою. Коли Неґр се побачив, утїк, а на крик жінки збігли ся сусїди і по довгім шуканю найшли Неґра. Без намислу товпа народу вхопила Неґра і, як пише амер. »Свобода«, повісила єго на зелїзничім мостї.

— **Важне для катехитів і народних учителів.** Одинокий підручник до науки релігії в народних школах, т. з. Практичний провідник для катехитів в трох частях, уложив о. Евгеній Гузар — поручений Радою шк. краєвою в урядовім дневнику з д. 27. липня с. р. до шкільних бібліотек — можна набувати в книгарни ім. Шевченка і Ставропигійскій по ціні 4 К 80 с, без почт. пересилки. Народні учителі можуть купити сю книжку по ціні 3 К з почт. пер. у автора, ул. Длуґоша 17.

— **Дрібні вісти.** Нову реальну школу отвирає ся на основі цісарского розпорядку в Живци, західної Галичини, з днем 1. вересня с. р. — В Чернівцях застрайкувало поверх 3.000 мурарів і будівельних робітників з тої причини, що будівельні підприємці не хотіли знести акордових робіт.

Русини! Памятайте на українсько руску бурсу в Новім Санчи.

Телеґрами

з дня 22. серпня.

Перемишль. Осінні маневри X корпусу відкликано вчера.

Гамбурґ. Звідси виїхав корабель »Сильвія« і повіз 1000 вояків і 100 коней до полудневозахідної німецкої Африки; де веде ся війна з Герерами.

Петербург. Вже уложено порядок хрестин царевича Алексія. Хрестними родичами будуть: цариця-вдова Мария Теодорівна, цісар Вільгельм, анґлійский король Едвард, вел. кн. Гескій, кн. Вікторія анґлійска, вел. кн. Александер Александрович, Михайло Миколаєвич і Александра Йосифовичівна.

Петербург. Кружляє ту чутка, що убийник мін. Плєвого помер. Він мав називати ся Сазанов і бути купцем з Уфи.

Царгород. Межи могамеданьским населенєм в Скоплї в Македонії вибухли розрухи з причини заведених реформ.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівского універс., б. лікар клініки проф. Ляйдена в Берлині

ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.

ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківскій ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

ПРОФЕСОР, Русин, прийме на станцию 2 учеників з низших шкіл середних або народних, з цілим удержанєм та наукою. Зголошеня: ЛЬВІВ, ул. Вибрановского ч. 3, II пов. 104(7—10)

Братя Терциярі св. Франца

(у Львові, ул. Клепарівска ч. 15) займають, переважно в зимовій порі, убогих працею при виробі **меблів гнутих** із сирого материялу (огибльовані, політуровані, виплітані і складані). Ті меблї, старанно і тревало зроблені, продає ся по приступних цінах. В варстатах Братів Терциярів можна також **направляти меблї.** Меблї до направи або закуплені привозять і відвозять висилані вози або носять убогі діти остаючі в тім заведеню. (10—10)

„Тревоги автора і видавника“

(гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрациї »Руслана« та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папери виносить всего **30 сот.** (з почтовою пересилкою 35 сот.)

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переховання папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституциях заграничних т. зв.

Депозити сховкові

(Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно і дискретно** переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднїйші зарядженя.

Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділї депозитовім.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Дністер“

стоваришенє зареєстроване в обмеженою порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки **обезпечені тревало** в „Дністрі“ від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати **ПОЗИЧКИ** на **6%** за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купні землї нехай купуючі звертають ся за **позичками до „ДНІСТРА“.**

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени **дивіденду** від удїлів а часть зиску призначує ся **на добродійні цїли;** дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. и. **18.385 К.**

Стан 31. мая 1904:

Вкладки	1,698.746 К
Удїли	115.947 К
Фонди резервові	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цінні папери, льок. в банках і на рах біжучий	506.994 К

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-европейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6·00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги Хирова	6·20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/7—31/8), Сучави
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/6—30/9 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (1/6—30/9 вкл.)	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7·30	з Рави рускої, Сокаля	6·45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7·40	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	8·50	до Яворова
7·45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8·25	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8·00	з Самбора, Хирова		
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	8·35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенціма
8·20	з Яворова	9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	9·25	до Самбора, Хирова
10·02	з Стрия, Борислава	10·35	до Терноволя, Потутор
10·20	з Ряшева, Любачева	10·45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	10·50	до Белзця, Сокаля, Любачева
1·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	1·55	посп. до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1·30	посп. з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	2·45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниці, Керезмезе
1·40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцманя, Новоселиці (через Жучку, Вижниці	2·55	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
2·30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї від 15/6—30/9 вкл.), Сколього (1/5—30/9 вкл.), Ходорова, Калуша
4·35	з Стрия, Хирова, Тухлї (15/6—30/9), Сколього (1/5—30/9)	3·30	до Ряшева, Любачева, Хирова.
4·45	з Яворова	3·40	до Самбора, Хирова
5·03	з Сокаля, Белзця, Любачева	5·48	до Яворова
5·30	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинців	5·55	до Коломиї, Жидачева
		6·20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча,
5·40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвенціма	6·40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5·50	з Іцкан, Жидачова, Новоселиці і Сучави	7·05	до Рави рускої, Сокаля
8·40	посп. з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
9·10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/5—30/9) Гусятина, Керезмезе, Калуша,	10·05	до Перемишля (1/5—30/9 вкл.), Хирова, Н. Загіря
		10·42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9·30	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенціма, Хирова	10·55	до Кракова Відня, Вроцлава, Праги
		11·00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова Івана пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10·00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	11·05	до Стрия
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	11·10	до Рави рускої, Любачева (що неділї)
10·40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	12·45	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
12·20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	2·51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/5—30/9), Сучави, Кіцманя
2·31	посп. з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги	4·10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенціма
3·25	з Терноволя, Бірок великих, Грималова		
	на дворець „Підзамче“		**з двірця „Підзамче“**
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа і Бродів	6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
2·15	посп. з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	10·52	до Терноволя, Потутор
5·06	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	2·09	посп. Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пуст.
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина	9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
3·04	з Терноволя, Бірок великих, Грималова	11·24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6·42, 7·30 рано, 11·43 перед полуд. 3·00, 4·30 і 5·03 пополудни. 7·54 і 8·59 вечером, (до 11/9 вкл.)

з Янова 8·20 рано, 1·16, 4·45 попол., 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята.

зі Щирця 9·35 вечер (1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

з Любіня вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5·48 рано, 9·30 і 10·50 переполудни, 1.05, 3·15 і 5·05 попол., 7·05 і 8·04 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.) 11·10 в ночи (що неділї)

до Янова 6·10 рано, 9·15 переполуд., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 1/5 до 31/8 в неділї і сьвята), 3·18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 пополудни.

до Щирця 1·45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

до Любіня вел. 2·15 попол. (від 15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского — 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5·59 рано обведено рамками. — В місті продаж білєти звичайні аґенция часописей Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9. від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5) удїляє пояснення в справах зелїзничих, продає білєти всякого рода і розкладе їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділї і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский.** З друкарнї В. А. Шийковского.